

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 5 martie 2015 – Comisia Europeană/Versalis SpA, fostă Polimeri Europa SpA, Eni SpA

(Cauzele conexate C-93/13 P și C-123/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piața cauciucului cloropren — Succesiune de entități de producție — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Încălcări repetate — Competență de fond)

(2015/C 138/03)

Limba de procedură: italiana

Părțile

(C-93/13 P)

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, G. Conte și R. Striani, agenți)

Celelalte părți din procedură: Versalis SpA, fostă Polimeri Europa SpA, Eni SpA (reprezentanți: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante și V. Laroccia, avocați)

(C-123/13 P)

Recurentă: Versalis SpA, fostă Polimeri Europa SpA, Eni SpA (reprezentanți: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante et V. Laroccia, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, G. Conte și R. Striani, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile în cauzele C-93/13 P și C-123/13 P.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului în cauza C-93/13 P.
- 3) Obligă Versalis SpA și Eni SpA la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului în cauza C-123/13 P.

⁽¹⁾ JO C 114, 20.4.2013.
JO C 147, 25.5.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Specializat Cluj – România) – Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA

(Cauza C-143/13) ⁽¹⁾

[Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive în contractele încheiate între un vânzător sau furnizor și un consumator — Articolul 4 alineatul (2) — Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale — Excluderea clauzelor referitoare la obiectul principal al contractului sau la caracterul adecvat al prețului sau remunerației, în măsura în care aceste clauze sunt exprimate în mod clar și inteligibil — Clauze care conțin un „comision de risc” perceput de creditor și care îl autorizează pe acesta, în anumite condiții, să modifice în mod unilateral rata dobânzii]

(2015/C 138/04)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Specializat Cluj

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Pârâtă: SC Volksbank România SA

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, termenii „obiectul [principal al] contractului” și „caracterul adecvat al prețului sau remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau de bunurile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte,” nu acoperă, în principiu, tipuri de clauze care figurează în contracte de credit încheiate între un vânzător sau furnizor și consumatori, precum cele în discuție în litigiul principal, care, pe de o parte, permit, în anumite condiții, creditorului să modifice în mod unilateral rata dobânzii și, pe de altă parte, prevăd un „comision de risc” perceput de acesta. Revine însă instanței de trimitere sarcina să verifice această calificare a clauzelor contractuale menționate având în vedere natura, economia generală și stipulațiile contractelor vizate, precum și contextul juridic și factual în care se înscriu acestea.

⁽¹⁾ JO C 171, 15.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 februarie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – VDP Dental Laboratory NV/Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën/X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

(Cauzele conexate C-144/13, C-154/13 și C-160/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată — Deduceri — Scutiri — Livrări de proteze dentare)

(2015/C 138/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamanți: VDP Dental Laboratory NV (C-144/13), Staatssecretaris van Financiën (C-154/13, C-160/13)

Pârâți: Staatssecretaris van Financiën (C-144/13), X BV (C-154/13), Nobel Biocare Nederland BV (C-160/13)

Dispozitivul

- 1) Articolul 168 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/75/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007, trebuie interpretat în sensul că, atunci când scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută de dreptul național este incompatibilă cu Directiva 2006/112, articolul 168 menționat nu permite unei persoane impozabile să beneficieze de această scutire pretinzând în același timp dreptul de deducere.
- 2) Articolul 140 literele (a) și (b) și articolul 143 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/75, trebuie interpretate în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată pe care o prevăd se aplică achiziției intracomunitare și importului definitiv de proteze dentare livrate de dentiști și de tehnicienii dentari în cazul în care statul membru de livrare sau de import nu a pus în aplicare reglementarea tranzitorie prevăzută la articolul 370 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/75.